

[Simonsen.]

Jeg tror også, det er et forslag, som giver væsentlig større fleksibilitet end f. eks. den svenske lovgivning på dette område, hvor efter man totalt har opbrugt dagpengereetten efter 180 dages sygdom. Det forslag, vi her har til behandling, mener jeg kan give væsentlig bedre muligheder for netop at animere pensionister til at være erhvervsaktive og beskæftigede så længe som muligt.

Vi vil altså med et system som dette kunne sikre en gradvis nedgang af indtægten, hvor der er tale om en længere sygdomsperiode. Hvis der er tale om virkelig langvarige sygdomsperioder, må vi jo konstatere, at der så bliver tale om, at man simpelt hen ikke vender tilbage til beskæftigelse i et erhverv.

Vi er meget glade for, at socialministeren for invalidepensionisternes vedkommende har gjort det muligt, at ordningen kan udvides ud over de 78 dage, som gælder for folkepensionisternes vedkommende, såfremt der er særlige forhold, der gør sig gældende. Hvis vi skal se på disse forhold ud fra hele revalideringssynspunktet, tror jeg, at det er meget vigtigt, at vi får en sådan bestemmelse med i lovgivningen.

Vi er således tilfredse med dette lovforslag, og jeg kan på det konservative folkepartis vegne anbefale det til hurtig behandling.

Eva Ree: Det lovforslag om dagpengehjælpens varighed, vi har til første behandling, kan man vist godt kalde en beskeden begyndelse på den etape i dagpengereformen, som må imødeses efter socialreformkommissionens betænkning; men selv om det er en beskeden begyndelse, har det alligevel betydning også ud fra et lighedsprincip. Hvis nemlig de nuværende regler ikke ændres, vil det betyde, at personer, der har indtægtsbestemt folkepension, ikke kan få adgang til dagpenge under sygdom, hvis de har arbejde ved siden af folkepensionen, hvorimod alle, der får ikke-indtægtsbestemt folkepension eller invalide- og enkepension, kan få dagpenge under sygdom på lige fod med alle andre.

Vi er derfor glade for, at en sådan forskelsbehandling nu vil blive udlignet. Det er jo adskillige folkepensionister, der har arbejde ved siden af deres folkepension. En

undersøgelse, der blev foretaget af socialforskningsinstituttet over de ældres levevilkår, viste, at 52 pct. af alle mænd i alderen 67-69 år havde arbejde og dermed erhvervsindtægt ved siden af folkepensionen. For dem som for så mange andre med erhvervsindtægt vil en sygdom derfor betyde et økonomisk tab, hvis dagpengene ikke råder bod på det.

Hidtil har man kunnet få dagpenge i op til 312 dage inden for en 2 års periode. Nu foreslår socialministeren, at dagpengeperiodens varighed nedsættes til 78 dage inden for 1 år. Man kan naturligvis altid diskutere, hvor længe der skal ydes hjælp, om det skal være i 312 dage, 156 dage eller 78 dage inden for en begrænset periode, men selve hovedformålet, at pensionisternes levevilkår ikke skal forringes på grund af sygdom, er der helt bestemt enighed om.

I Sverige, som meget ofte er et foregangsland, har alene folkepensionisterne adgang til at få sygedagpenge i 180 dage, men derefter bortfalder retten helt. Herhjemme er det tanken ifølge lovforslaget, at dagpengereetten skal kunne generhverves og forlænges, hvis man møder med raskmelding og har beskæftigelse på ny, og at dagpengereetten først skal være endeligt opbrugt efter en ny periode. Efter den tid må folkepensionen med sine tillæg af forskellig art kunne sikre den fulde forsørgelse.

Nu kan det ikke undgås, når man diskuterer et lovforslag som dette, at socialreformkommissionens betænkning får en vis betydning. Det fremgår da også af denne digre betænkning — kan man vist roligt sige, og man kan vist også godt i parentes bemærket sige, at den er knap så overskuelig og også betydelig mere akademisk, end jeg havde ventet — at det under drøftelserne i kommissionen har været gjort gældende, at det ikke kan synes rimeligt og påkrævet, at der er adgang til dagpenge for personer, der har folkepension. Den overvejende opfattelse har imidlertid været, at pensionister i princippet må have ret til dagpenge ligesom andre, men at der netop må fastsættes en begrænsning af hjælpens varighed.

Venstre kan tilslutte sig det princip, at pensionister, der har ekstra indtægter ved erhvervsarbejde, skal kunne opretholde deres hidtidige leveniveau under sygdom og